

Fri for frygt

David Wilkerson August 1, 2011

Som nationernes økonomi rystes og smuldrer, stiger frygten i hele verden. Vi ser Jesu ord gå i opfyldelse: "Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes." (Luk. 21, 26).

Kristus har givet os en advarsel her: "Uden håb i mig, vil mange dø af frygt over de ting, som de ser komme."

Men for Jesu efterfølgere — de, som stoler på Guds løfter om at bevare sin menighed — er der en herlig frihed for al frygt. Faktisk vil alle, som kommer under Kristi herredømme, aldrig have grund til at frygte igen, hvis de griber følgende sandhed:

Sand frihed fra frygt kommer af total overgivelse af dit liv i Herrens hænder.

At overgive os selv til Guds omsorg er en troshandling. Det betyder, at lægge os selv fuldstændig ind under hans magt, visdom og nåde, at blive ledt og bevaret i henhold til hans vilje alene. Hvis vi gør det, lover universets Gud, at være fuldstændig ansvarlig for os — at give os føde, tøj, husly og vogte vores hjerter fra alt ondt.

Jesus gav det ultimative eksempel på denne slags hellige overgivelse, da han lod sig korsfæste. Lige før han opgav sin ånd, råbte han højt, "Far, i dine hænder overgiver jeg min ånd." (Luk. 23, 46). Kristus overgav livet og sin evige fremtid til sin Fars varetægt. Ved at gøre det, gav han også sjælene fra alle sine får i Herrens hænder.

Du undrer dig måske, "Havde Jesus ikke selv magten både til at opgive sit liv og oprejse det igen? (Se Johs. 10, 18) Hvorfor skulle han overgive sit liv i Guds hænder for at bevare det? Svaret er klart: Det var for at give et eksempel til efterfølgelse af os alle.

Gud har magten, visdommen, villigheden og kærligheden til at bevare sit elskede folk.

Hvis vi lægger vores liv i hænderne på nogen, så skal vi vide, om den person har magten til at sikre os mod al fare, trusler og vold. Ellers er vores tillid nyttesløs. Gud har ganske enkelt visdommen og magten til at vejlede os — og utallige andre — gennem forskellige kriser og vanskeligheder. Og han gør det i kærlighed.

Hvis du overhovedet kender Herren, så ved du, at det er hans karakter. Han er almægtig, uendeligt vis og en ven som er tættere på dig end en bror. Faktisk er hans væsen kærlighed. Paulus siger, "Jeg ved, hvem jeg tror på, og jeg er vis på, at det står i hans magt at tage vare på den skat, der er betroet mig, til den dag kommer." (2. Tim. 1, 12).

Paulus fortæller os, "Jeg har lagt mit liv i Herrens hænder. Og jeg er overbevist om, at han ikke vil svigte min tillid. Han vil trofast holde sit ord om at bevare mig, fordi han er i stand til det og villig til det. Det er min erfaring med ham igen og igen."

I dag, som uvejrsskyerne samler sig over nationerne, har vi et valg. Vi kan enten give vore liv i Herrens hænder, eller vi kan selv tage ansvaret for vores egen sikkerhed og bevarelse — og den opgave er umulig, når Gud ryster alt

hvad der kan rystes!

Egentlig er det lige meget hvilken tid vi lever i. Vores fred og tilfredshed vil altid være afhængig af vores overgivelse til Guds hænder. "Find din glæde i Herren, så giver han dig, hvad dit hjerte ønsker." (Salme 37, 4).

Hvis du har givet dig helt over i Guds hænder, så er du i stand til at udholde alle slags vanskeligheder. Og du ved, at uanset hvilken ulykke der kommer over dig, kan det ikke blive fatalt, fordi du er i Faderens hænder. Når først du har givet dit liv i den Almægtige Guds hænder, ønsker han, at du skal blive i stand til at klare dine daglige opgaver uden frygt og uro. Og din overgivelse til ham vil i særdeleshed have en meget praktisk effekt i dit liv.

Ser du, jo mere overgivet du er til Guds bevarende kraft, des mere indifferent vil du blive i forhold til tilstandene omkring dig. Du behøver ikke konstant at regne det næste skridt ud. Du vil ikke blive bange over frygtelige nyheder, som svirrer omkring dig. Du vil ikke blive overvældet, når du tænker på fremtiden — fordi du har lagt dit liv, familie og fremtid i din Herres sikre og kærlige hænder.

Hvor bekymrede tror du, at rigtige får er, når de følger deres hyrde på åbne vange? De er overhovedet ikke bekymrede, fordi de fuldstændig har overgivet sig til hyrdens ledelse. På samme måde er vi Kristi får. Han er vores mægtige hyrde. Hvorfor skulle vi nogensinde være urolige over vores liv og vores fremtid? Han ved lige præcist hvordan han skal beskytte og bevare sin flok, fordi han leder os i kærlighed.

Hvordan bliver vi overgivet i Guds hænder?

I Bibelen ser vi, at når nogen nærmede sig selvovergivelsens vandring, gjorde han det kun efter grundig overvejelse. Det er nemt for kristne at sige, "Må Herrens vilje ske," sådan helt generelt. Men det er noget andet, at overgive sig selv fuldstændig i Guds hænder, uanset omstændighederne.

I mit eget liv har jeg lært, at stole på Gud i forhold til et problem ad gangen. Når alt kommer til alt, hvordan kan jeg sige, at jeg stoler på Herren i alt, hvis jeg ikke kan stole på ham i bare én ting? Bare at sige, "Jeg stoler fuldstændig på Herren," er ikke tilstrækkelig. Jeg må bevise det igen og igen i mit liv, på mange områder.

Vores overgivelse til ham kan heller ikke blive fremtvunget. Det må være en fri og villig overgivelse. Der er adskillige bibelske eksempler på mennesker, som har fejlet i dette. Tænk på Egyptens Farao: Først da han ikke længere kunne modstå Guds plager, overgav han sig og lod Israel tage på deres ørkenvandring.

Mange kristne i dag siger, "Jeg overgiver mig, jeg forpligter mig" — men først når de ser, at der ikke er andre udveje af deres situation. Sand overgivelse — den slags som behager Gud — sker frivilligt, før vi kommer til grænsen for hvad vi selv magter. Vi skal handle i pagt med Herren, som Abraham gjorde — give vores liv til Gud som en blankocheck, som Herren udfylder.

Sådan en overgivelse er af natur et dagligt og fortsat arbejde. Det kan ikke kun ske en gang. Vores stolte kød vil altid ønske, at have kontrollen over vores liv. Det vil hele tiden forsøge, at overbevise os om, at vi kan klare os selv med vore egne evner. Og så, i samme øjeblik vi overgiver os selv fuldstændigt til Herren, så udviser vores kød sin stædige vilje — og vi vil hurtigt finde ud af, hvor beslutsomme vore hjerter er på at gå sine egne veje.

At 'fritstille' os selv helt for Herren til fuldstændig afhængighed, er noget af det sværeste, vi kan gøre i dette liv.

Det er en umulig opgave, som kun kan gøres i tro. Men når vi først har gjort denne hellige overgivelse til Herren, vil vores tillid til ham, bære os gennem hver en trængsel, modløshed og umulighed.

Og vi har et desperat behov for, at han skal bære os. Ser du, når vi vælger at tage beslutningen om, at overgive os til Jesus, så udløser vi en storalarm i helvede. Når først en overgivet kristen overgiver al kontrol og giver alt over i Jesu hænder, så rejser Satan sig for at modsætte sig ham med voldsom vildskab.

Tænk på hvad der skete med Paulus. Så længe han var farisæer, og ikke var i Herrens vilje, så mærkede han ingen modstand fra fjenden. Men da han fuldstændig overgav sit liv i Herrens varetægt, blev han kastet rundt og var under konstant angreb.

Min ven, det samme vil ske med dig, når du overgiver alt til Jesus. Du vil opleve voldsom modstand fra alle mørkets kræfter. Satan vil rejse bjerge af frygtelige omstændigheder for dig, i forsøget på at få dig til at blive vantro.

Han vil oversvømme dig med tvivl og frygt, som du aldrig har følt før. Hans strategi er, at du skal tænke, "Hvor slemt kan det blive," mere end at du ser på Guds løfter om at få dig gennem enhver krise.

Jeg har følt den kamp mange gange i mine år i tjenesten. Når de vanskelige tider kommer, hober tvivl og anklager sig op: "Hvad vil du stille op nu? Hvordan vil du blive bevaret gennem denne krise? Hvad er din overlevelsesplan?"

Satan vil gøre alt for at få dit fokus væk fra Jesus. Men Guds Ord advarer os på forhånd om, at alle som beslutter sig for, at følge ham, vil opleve den slags fristelse.

Når uvejret rammer, vil frygt uundgåeligt ramme dig.

Profeten advarer os om, at når vi ser Gud ryste nationerne, vil vores naturlige menneske frygte meget. Ezekiel spurgte, "Kan dit hjerte holde stand, og er dine hænder stærke nok, den dag jeg gengælder dig? Jeg, Herren, har talt, og jeg vil gøre det." (Ezekiel 22, 14).

Da Gud advarede Noa om sin kommende dom, hoppede Noas hjerte af skræk (Hebr. 11, 7 — *engelsk oversættelse*). Selv den modige David sagde, "Mit krop rystede af skræk for dig; og jeg er bange for din dom" (Salme 119, 120). Da profeten Habakkuk så de frygtelige dage, som ville komme, råbte han, "Da jeg hørte det, skælvede mit indre, ved lyden klaprede mine tænder; der gik edder i mine knogler, mine fødder vaklede under mig. Jeg venter på, at trængslens dag skal ramme det folk, der vil overfalde os." (Habakkuk 3, 16).

Lad mig påpege noget vigtigt ved disse vers. *Frygten, som kom over disse gudfrygtige mænd, var ikke kødelig frygt, men en ærbødig ærefrygt for Herren.* Disse hellige mænd var ikke bange for deres sjæles fjende, men de frygtede Guds retfærdige domme. De forstod den mægtige kraft bag de kommende katastrofer. Deres frygt var ikke på grund af den kommende storm, men for Guds hellighed, overfor hvilken ingen kan bestå.

Det samme gælder for enhver Kristen som lever i dag. Vi vil opleve en overvældende frygt i den katastrofens tid, som er på vej. Men vores frygt må komme af en hellig ærbødighed for Herren, aldrig af en kødelig frygt for vores skæbne. Gud afskyr af syndig frygt i os — frygten for at miste materielle ting, miste rigdom, for at vores levestandard bliver ringer. Det er de ugudeliges råb, som ikke har noget håb. Men det bør ikke være de helliges råb.

Din kærlige himmelske Far vil ikke tåle den slags vantro i dig. Esajas advarede, "Det er mig, der trøster jer, hvordan kan du da frygte for mennesker, der dør, for menneskebørn, der svinder bort som græsset? Hvordan kan du glemme Herren, der skabte dig...Hvordan kan du dagen lang frygte for undertrykkerens rasen? Når han vil til at ødelægge, hvad bliver der da af undertrykkerens rasen?" (Esajas 52, 12–13). "I skal hellige Hærskarers Herre, han skal være jeres frygt og rædsel." (8, 13).

Lad Gud være din ærefrygt og ærbødighed.

Det er den slags frygt, som ikke fører til døden, men til livet.

Det er sandt, at Guds profeter er kommet med mange advarsler i alle generationer. Men historien beviser, at Gud altid har sendt sin dom i rette tid. John Owen, den store puritanske prædikant, kom med følgende budskab til sin forsamling den 9. april 1680:

"I ved, at jeg uden at tage fejl, i mange år kontinuerligt har advaret jer, om en kommende katastrofal tid. Og tænk på de synder, som har været årsagen til det...jeg har fortalt jer, at dommen først vil komme i Guds hus; at Gud synes, at have forhærdet vore hjerter for hans frygt...at ingen ved hvad styrken i hans vrede vil blive. Jeg har forudsagt jer om vanskelige, urolige og katastrofale tider...de står nu alle lige for døren, og er på vej ind over os.

Spottere, som læser Owens ord i dag, siger måske, "Her er en dommedagsprædikant, som forsøgte at skræmme sine samtidige for 300 år siden. Men verden er her endnu, på trods af alt han sagde. Alt er som det plejer."

Hvad disse spottere ikke har indset er, at Gud sendte sine forfærdelige domme over det samfund, Owen levede i. John Owen nåede at opleve, og græde over, et brændende holocaust, som opslugte London. Faktisk så han opfyldelsen af alle sine kraftfulde profetier: krige, ødelæggelse, en ødelagt økonomi, national depression, sygdomsudbrud, som ramte massevis af mennesker.

Men før han overhovedet så en eneste af disse katastrofer ske, råbte Owen trofast fra sin talerstol: "Jeg vil vise jer

hvordan vi bør opføre os under de sørgelige katastrofer, som kommer over os, og som vi kommer til at stå i til halsen."

Min ven, vi lever i en tid ligesom Owens. I tider som disse, kan der kun være ét svar fra Guds folk: "Den retfærdige skal leve ved tro." Owen formanede sit folk med tårer, "Få jer en ark. Byg en ark til din og din families sikkerhed."

Han tilføjede, "Den ark er Jesus Kristus. Der er ingen anden mulighed, ingen anden ark — for profeten Esajas sagde om vores Herre, 'En mand (Kristus) skal blive som et skjul for vinden og uvejret, som floder af vand i ørkenen, som skyggen fra en stor klippe i et træt land.' Det er vores ark — velsignet er de, som alene stoler på ham...Jeg kender ingen anden sikkerhed, ingen anden udfrielse af de prøvelser og vanskeligheder, som kommer over jorden, foruden den at tro på Kristus som vores eneste tilflugt."

Herre, giv os åndelige øjne til at se din beskyttende mur af ild omkring din menighed, som bevarer og beskytter alle, som overgiver sig i dine hænder.

Vi ser måske farer overalt, inklusive en djævel og alle hans fyrster, som ønsker at undertrykke vores tro med tvivl. Men vi har også en gloende hær af engle, som omkranser os. Og vi har en Gud, som har lavet en pagt om, at bære os gennem enhver katastrofe, vi står overfor.

Jeg spørger dig: Ønsker du at stå overfor det kommende uvejr med stille tillid og fred i sindet? Så dø i dag for alle dine egne veje og muligheder for at beskytte dig selv. Overgiv fuldstændig bevarelsen af dit liv til Guds varetægt. Han er din gode, kærlige hyrde — og han er trofast til at hjælpe dig igennem alt. Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/506/>